SINITAIVAS

NR 01/2025

ITÄVALLAN SUOMALAISEN EVANKELIS-LUTERILAISEN SEURAKUNNAN LEHTI

LEHDESSÄ MUKANA WIENIN SUOMI-YHTEISÖJÄ

SINITAIVAS MAALISKUU 2025

IMPRESSUM
Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan julkaisu. Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

TOIMITUS
Päätoimittaja: Ella-Maria Boba
Taitto ja ulkoasu: Meri Hakaoja

JAKELU
Lehti jaetaan Itävallan suomalaisen seurakunnan jakelulistan mukaan. Listalle voivat antaa nimensä ja osoitteensa kaikki yhteisestä suomalaisesta toiminnasta kiinnostuneet.

Seuraava numero ilmestyy viikolla 35.
Jutut ja ilmoitukset toimitukseen viimeistään 01.07.2025 mennessä.

YHTEYSTIEDOT
Ella-Maria Boba
Gentzgasse 10 / Altes Haus, 1180 Wien
puh: + 43 699 188 778 19
s-posti: finn.gemeinde@evang.at,
ella-maria.boba@evang.at
kotisivut: www.finngemeinde.at

KUVAT
Kansi: Felix Mittermeier, Pixabay
Sivu 2: Albrecht Fietz, Pixabay
Takakansi: DarkmoonArt; Pixabay

Tykkää meistä facebookissa!
Ryhmän nimi „Itävallan suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta“

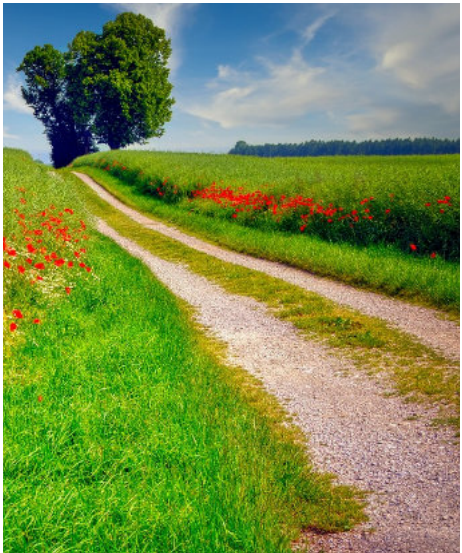
Iloitsemme kovasti lahjoituksista!

Sinitaivas ja seurakunta
Erste Bank
IBAN: AT83 2011 1287 2259 0100
BIC: GIBAATWWXXX

PRINTED BY:
WirmachenDruck.de
Sie sparen, wir drucken!

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus 3
Kuraattorin kynästä 4
Seurakunnan vapaaehtoisten mansikka-paikat Wienissä ja vähän muuallakin 5
Kiitos, Dora! 8
Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu 10
Kaikuos-kuoro esittäytyy 12
Ajankohtaista seurakunnassa 13
Uusia kasvoja seurakunnassa: kirjastovastaava Iina Fagerlund 14
Taide ja uskonto tunteiden liikuttajina 15
Muistokirjoitus: Anja Schützeneder 16
Terveisiä Wienin Suomi-koululta 18
Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan vuosikokous 20

Pääkirjoitus

Muistojen polku

Kaksi vanhaa luokkakaveriani alkoivat viime vuonna, jolloin ala-asteaikamme loppumisesta tuli 30 vuotta täyteen, suunnitella luokkakokousta. Edellisestä yhteentulemisesta vuonna 2003 olikin ehtinyt kulua jo parisenkymmentä vuotta.

Luokkakokous pidettiin nyt helmikuun alussa ja, koska se osui tyttäreni talviloman kanssa samaan aikaan, minunkin oli mahdollista siihen osallistua. Ajankohdan lähestyessä huomasin, kuinka minua alkoi jännittämään. Vanhat kaverit tulivat uniini ja muistoja, niin hyvässä kuin pahassakin, palautui mieleeni musiikkiluokastamme, jonka kokoonpano pysyi melko samana vielä yläasteellakin. Samat ihmiset, jotka joskus olivat olleet parhaita kavereitani, saattoivat myöhemmin olla niitä, jotka sulkivat minut ryhmän ulkopuolelle.

Luokkamme kolmestakymmenestä oppilaasta paikalle pääsi 18, sekä opettajamme. En ollut ainoa, jota tapaaminen oli jännittänyt, mutta jälleennäkemisen ilo vei hermostuksen mennessään. Vaikka aikaa oli kulunut ja keski-ikä meidät saavuttanut, aika tutun näköiset tyypit olivat siinä vastassa – halaaminen tuntui luontevalta tavalta tervehtiä.

Ravintolassa oli varattu meille oma tila. Jokainen sai aluksi kertoa jotain itsestään ja jonkin muiston ala-asteelta, yksityiskohtaisemmat kuulumistenvaihdot käytiin sitten pöytäseurueissa, joita vaihdoimme illan aikana. ”Aikamoinen muistojen polku!”, totesi illan päätteeksi yksi järjestäjistä.

Huomasin vanhoja kouluajan valokuvia katsellessani, että jotkut muistoni tuolta ajalta olivat hämärtyneet. Omissa muistikuvissani olin esimerkiksi ollut tietyn luokkavaiheen kovin yksinäinen, mutta kuvissa nauroin iloisena muiden joukossa. Koska muistamme asioita eri tavalla ja joskus ehkä myös väärin, muistojen jakaminen toisten kanssa on tärkeää, jopa eheyttävää.

KUVA: Tatiana Weber

Seurakuntamme täyttää tänä vuonna 20-vuotta. Juhlavuosi viittaa seurakunnan viralliseen perustamiseen osaksi Itävallan luterilaista kirkkoa vuonna 2005. Näitä juhlia vietetään 12. lokakuuta. Tämän merkkipaalun kunniaksi haluamme kerätä suomalaisten ja menneiden vuosien seurakunnan vastuunkantajienmuistoja yhteen syksyn Sinitaivas-lehteen. Muistot saavat myös mielellään ulottua pidemmälle – onhan suomalaista seurakunnnallista yhdistystoimintaa ollut Itävallassa jo 70-luvulta lähtien. Aikaa vielä on, mutta otamme jo kevään aikana mielellämme vastaan muisteluita tekstimuodossa tai kuvina näiltä menneiltä vuosikymmeniltä.

Eräs toinen paikka, missä mennyttä käydään läpi, on seurakunnan sääntömääräinen vuosikokous. Se pidetään sunnuntaina maaliskuun 23. päivänä (kutsun löydät lehden takasivulta). Vaikka et olisi aktiivinen seurakunnan tapahtumissa kävijä, vuosikokous on oivallinen paikka kuulla, mitä kaikkea suomalaisessa seurakunnassa on vuoden aikana tehty, ja mihin seurakunnan rahoja, mm. osaa kirkkomaksustasi, on käytetty. Katse on tietenkin myös tulevassa – siinä, mihin suuntaan polku tänä ja seuraavina vuosina jatkuu. Kokoukseen ovat tervetulleita myös muutkin kuin seurakunnan jäsenet: se on samalla kohtaamispaikka, jossa voi tavata vanhoja tuttuja ja jossa on mahdollisuus tutustua muihin seurakunnasta ja suomenkielisestä yhteisöllisestä toiminnasta kiinnostuneisiin.

Ella-Maria Boba

Kuraattorin kynästä

Hei,
viime viikot ovat kohdallani olleet varsinaista tunteiden vuoristorataa. Koiramme Sami, 13 vuotta, on jo pidemmän aikaa potenut paria eri sairautta, jotka ovat lääkityksellä olleet hyvin hoidettavissa. Helmikuun alussa mukaan tuli uusi vaiva: takatassut eivät enää tahtoneet kantaa. Samille tilanne oli paitsi outo ja uusi, niin myös kivulias. Kotikäynneillä eläinlääkärin antama pistoshoito auttoi hetkellisesti. Se avuttomuuden tunne, kun et tiedä, kuinka toisen oloa voisit helpottaa, oli musertava, samoin huoli toisen voinnista. Eilen illalla tunne muuttui syväksi suruksi, sillä rakas nappisilmämme nukkui pois. Pohjattoman surun rinnalla kulkee kuitenkin myös kiitollisuus siitä, ettei toisen tarvitse enää kärsiä.

Tunneskaalan toisessa päässä on ollut voimakas onnen ja ilon tunne, koska päättökokeissa ollut luokka on selvinnyt kokeistaan aivan loistavasti. Koelautakunnassa istuessani olen myötäelänyt oppilaiden kanssa ja jakanut onnistumisen tunteen ja puhtaan ilon, joka oppilailla usein on purkautunut ilon kyyneliin.

On tärkeää, että saa jakaa huolensa ja tunteensa jonkun kanssa. Aina ei tarvitse edes puhua, riittää, kun seurassa on joku, jonka tunnekieli on sama. Seurakunnasta ja sen tapahtumista löytyy – toivon näin – jokaiselle tarvittaessa jotakin kiinnostavaa, oli se sitten vaikka päiväkahvitilaisuus, kirjan lainaaminen tai osallistuminen jumalanpalvelukseen, jonne rohkenee tulla kohtaamaan toisen ihmisen.

Ihanaa alkavaa kevättä kaikille!

Elise Sippola-Puster

Seurakunnan vapaaehtoisten mansikka-paikat Wienissä ja vähän muuallakin

Keskustelimme seurakunnan joulumyyjäisten vapaaehtoisten kiitosaterialla 18. tammikuuta sekä päivää myöhemmin kirkkoraadin kokouksessa siitä, mikä on kenenkin lempipaikka omassa asuinkaupunginosassaan. Vastaukset olivat niin kiinnostavia, että ajattelimme niistä olevan iloa myös Sinitaivaan lukijoille. Ehkä näillä vinkeillä innostut lähteä tutustumaan uusiin paikkoihin Wienissä tai päiväretkelle kuraattorimme Elisen kaupunkiin Graziin.

Olen asunut Simmeringissä, 11. kaupunginosasaa vuodesta 1976 lähtien, joten kaupunginosa on tuttu. Perheeni lempiravintola on ehdottomasti Schloss Concordia, joka on vastapäätä keskushautausmaan ensimmäistä porttia, siis vanhaa juutalaista hautausmaata. Talo on suojelukohde, ja siellä on hinta-laatusuhde kohdallaan. Käyn myös mielelläni kävelemässä juuri siellä juutalaisella hautausmaalla, siellä on kiinnostavaa lukea vanhojen hautakivien nimiä ja siellä tapaa monenlaisia eläimiä peuroista alkaen. Ellen halua mennä lenkilläni niin kauas, kiertelen myös mielelläni Simmeringin omalla pienellä hautausmaalla "Unter der Kirche". Hoidan siellä myös erään vanhan rouvan hautaa, kävin hänen eläessään vuosia häntä tapaamassa Simmeringin hoivakodissa.

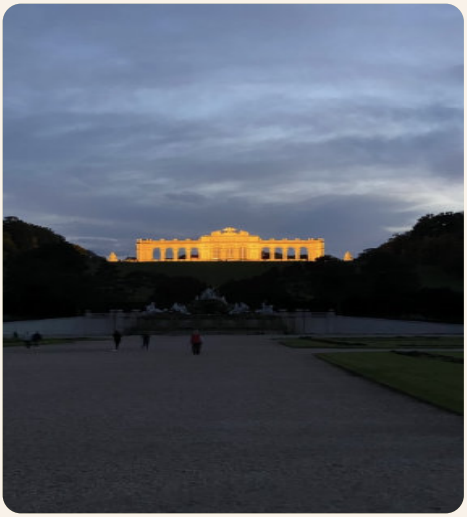
Maija Asunta-Johnston

Olen suomalaisen seurakunnan kirkkoneuvoston varakuraattori. Asun 14. alueella, neljännestunnin kävelymatkan päässä Hütteldorfin juna-asemalta. Kulkuyhteydet Wienin keskustaan ja ulospäin Wienistä ovat erinomaiset. Asun uudessa, neljä vuotta sitten valmistuneessa talossa, mikä sijaitsee lähellä Dehne-puistoa. Parveketta lähellä olevissa puissa on monenlaisia pikkulintuja, usein talitiaisia. Myös tikkakin on ollut vieraana silloin tällöin. Sillä oli jopa pesä puunkolossa, mistä näin usean poikasen lähtevän lentoon. Myös lähellä oleva Lainzer Tiergarten, Nikolaitor, antaa mahdollisuuden ulkoiluun ja avaa samalla mahdollisuuden luontopolun monenlaisiin seikkailuihin.Schönbrunnin puistoon pääsen helposti maanalaisella U4. Meidlinger Tor on usein ollut tapaamispaikkana, mistä sitten matka on jatkunut kävellen eri puolille puistoa, joskus myös eläintarhaan, Palmenhaus ja Wüstenhaus mukaan lukien.

Marja-Leena Steinbru

Asun 13. kaupunginosassa ja lempipaikkani on Schönbrunnin puisto ja Gloriette. Kävin seurakunnan bussiretkellä nuorena tyttönä Itävallassa, ja meillä oli pysähdys Schönbrunnin linnan kohdalla. Opas sanoi, ettei sitten kannata lähteä kiipeämään Gloriettea kohti, meillä on vain 1/2 tuntia aikaa. Harmi juttu! Ja silloin päätin, että tänne tulen vielä uudestaan ja kiipeän ylös asti. Täällä nyt ollaan, ja joka kerta muistan tuon: menen ylös, istun penkille ja katson alas Wieniin!

Tarja Lavi-Huusko

Kuva: Tarja Lavi-Huusko

Asun Donaustadtissa 22. kaupunginosassa, ja siellä Aspernissa. Olen asunut siellä vasta kaksi vuotta – vielä on siis paljon näkemättä! Ehdoton lempipaikkani on lähellä kotiani sijaitsevat isot pellot, joilla on kiva kävellä hauvelini kanssa. Keskellä peltoa on kiva tie, jossa tapaa myös paljon muita koiraihmisiä. Jos on onnea, niin jänikset ja peurat kurkkivat meitä. Ja me niitä.

Anna-Maija Mikkola

Lempipaikkani Grazissa lienee monelle Grazissa käyneelle tuttu paikka: Schlossberg vanhankaupungin sydämessä. Se on kaikkina vuodenaikoina näkemisen arvoinen alue, linnavuorelta voi nähdä kaikkialle Graziin ja sen ympäristöön. Päiväsaikaan voi ihailla vanhankaupungin tiilikattoja, ja pimeän tullen kaupungin valot ovat huikaiseva näky. Tälle 473 metriä korkealle vuorelle pääsee köysiradalla, hissillä, teitä pitkin kävellen sekä 260 porrasta kiiveten. Linnavuorella on paljon nähtävää, mainittakoon tässä hissin ja noiden portaiden lähellä oleva kellotorni Uhrturm, jonka viisarit ovat päinvastoin: lyhyt viisari näyttää minuutteja ja pitkä tunteja. Lähellä köysiradan asemaa on toinen vuodelta 1588 peräisin oleva kirkon kellotorni, Glockenturm, jonka kello ”Liesl” lyö kolmesti päivässä 101 kertaa. Kirkkoa ei enää ole, mutta kellotorni on säilynyt. Alueella oli aiemmin linna ja linnoitus, joista osia on vielä säilynyt, kuten Kasematten-näyttämö (entinen linnanpäällikön asunnon kellariosasto vuodelta 1594). Kesäisin siellä järjestetään konsertteja, jouluisin paikalta löytää joulumarkkinat. Keväällä linnavuorella on mukava seurata kevään edistymistä, kesällä ylhäällä on viileämpää kuin alhaalla kaupungissa.

Elise Sippola-Puster

Kuva: Another Simon, Pixabay

Asun 17. kaupunginosassa Hernalsissa. Se on pitkä ja kapea alue, joka ulottuu vilkkaasti liikennöidyltä Gürteliltä aina Wienerwaldiin Ala-Itävallan rajalle. Mutta suomalaisena lempipaikkani asuinalueellani on ehdottomasti metsäalue Neuwaldeggissä. Kerran viikossa ajan raitiovaunu 43:n päätepysäkille, jossa tapaan ystäväni Hennan. Sieltä lähdemme patikoimaan yleensä ensin kohti Schwarzenberger-puistoa ja teemme metsäpoluilla reilun tunnin pituisen kierroksen vaihtaen samalla kuulumiset. Metsä vuodenaikojen vaihtelussa on aina hieman erilainen. Rakastan karhunlaukan tuoksua, sitä, kun saan poimia maasta käsiini sileän kastanjan, kulkea sumun ympäröimänä luonnon ääniä kuunnellen tai talvella ihailla jääkiteitä puiden ja pensaiden oksilla. Vain harvakseltaan vastaan tulee jokunen koiranulkoiluttaja.

Ella-Maria Boba

Kuva: Ella-Maria Boba

Lempipaikkani 14. kaupunginosassa on tällä hetkellä Dehnepark. Etuna on myös läheisyys Schönbrunnin puistoon. Se, että tutustun uusiin naapurustoihin on innostavaa, koska en ole asunut kovin kauan täälläpäin Wieniä.

Sylvia Backström

Minulla on kaksi lempipaikkaa. Asuin vielä hiljattain 19. kaupungiosassa Nussdorfissa, aivan Nussberg-vuoren juurella. Nussberg on minulle maaginen paikka, jossa on oikeastaan kaikki Wienin hyvät puolet: vuoret (ainakin suomalaisen mittakaavan mukaan jo muutaman sadan metrin korkuiset kukkulat ovat vuoria), Tonava, metsä ja viinipellot sekä näkymä koko kaupunkiin sen kaikkine historiallisine rakennuksineen. Vaikka Nussberg onkin minulle Wienin paras paikka, niin jossain vaiheessa alkoi silti tulla ikävä urbaanimpaa menoa, joten muutimme puolitoista vuotta sitten 9. kaupunginosaan. 9. kaupunginosassa on paljon kaunista, mutta sen olemus tiivistyy ehkä parhaiten Julius-Tandler-Platzilla. Sitä dominoiva Franz-Josefin rautatieasema ei ole kyllä uusittunakaan mikään varsinainen silmänilo, mutta sen ehdottomana etuna on, että siellä on iltaisin ja sunnuntainakin auki olevia kauppoja. Aukio itsessään huokuu vanhan metropolin tunnelmaa: on risteäviä raitiovaunulinjoja, ravintoloita, kahviloita ja satavuotiaita arvotaloja. Ihmisten kirjo ulottuu laitapuolen kulkijoista uuden Francis-toimistotalon uraohjuksiin sekä tietysti myös ihan tavallisiin ihmisiin ja junalla Ala-Itävaltaan pendlaaviin työssäkävijöihin. Julius-Tandler-Platzilla on aitoa miljoonakaupungin tuntua!

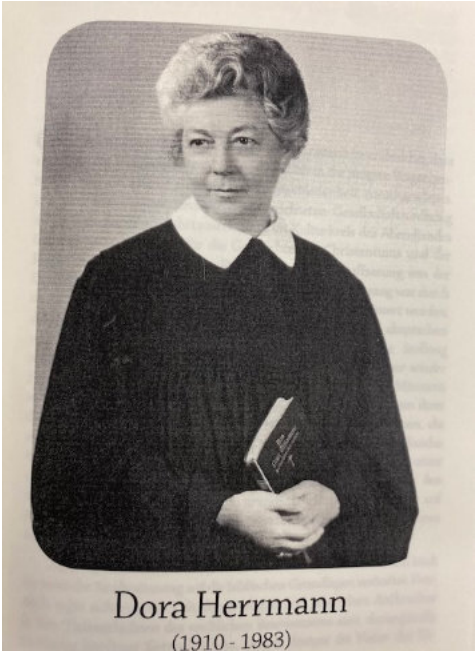
Katja Jääskeläinen

Asun 18. kaupunginosassa. Oman puutarhani lisäksi siellä minulle mieluisa paikka on Türkenschanzpark. Kaikkina vuodenaikoina sieltä löytyy kaunista luontoa, vaihtelevia reittejä ja kivoja leikkipaikkoja.

Leena Schlusche

Kiitos, Dora!

Itävallan protestanttisten pappien etujärjestö VEPPÖ sekä naisteologien työryhmä ARGE julkaisivat manifestin sukupuolten tasa-arvosta ja monimuotoisuudesta Itävallan protestanttisessa kirkossa pääsiäisenä 2022. Manifestin slogan ”Danke, Dora!” on omistettu tohtori Dora Winkler-Hermannille, joka oli ensimmäinen Itävallassa pappisvihkimyksen saanut nainen. Hänen tarinansa, joka edustaa kaikkia naisia, joiden työtä ei ole riittävästi arvostettu ja kunnioitettu asianmukaisella kiitoksella, asemalla ja palkkauksessa, haluan jakaa kanssanne näin kansainvälisen naistenpäivän tienoilla. Samoihin aikoihin 6. maaliskuuta tulee kuluneeksi 37-vuotta siitä, kun Suomessa vihittiin ensimmäiset naiset papeiksi.

Dora Winkler-Herrmann (1910-1983)

Wienissä syntynyt ja kasvanut Dora Herrmann aloitti germanistiikan ja protestanttisen teologian opinnot Wienin yliopistossa vuonna 1929. Naiset oltiin hyväksytty opiskelijoiksi jälkimmäiseen vasta vuonna 1927. Ainoa mahdollinen uramahdollisuus teologian tutkinnon suorittaneille naisille oli opettaa lukiossa, ja Herrmann ryhtyi tähän ammattiin opintojensa päätyttyä. Samaan aikaan hän aloitti väitöskirjan tekemisen aiheesta ”Uskonto ja filosofia Rainer Maria Rilken ajattelussa”, jonka hän sai valmiiksi vuonna 1937. Dora Hermannille myönnettiin ensimmäisenä naisena Itävallassa teologian tohtorin arvonimi. Vaikka tie pappisvirkaan oli naisilta suljettu, hän kuitenkin suoritti kirkon johdon hyväksynnällä ”Examen pro ministerio” -tutkinnon vuonna 1939, joka on ehtona pappisviran saamiselle.

Vuonna 1942 toinen maailmansota ja siitä seurannut pappispula saivat luterilaisen kirkon johdon myöntämään harvoille koulutetuille naispuolisille teologeille luvan saarnata yksinkertaisissa jumalanpalveluksissa. Tämä mahdollisti sen, että kirkon johto nimitti Dora Herrmannin vuonna 1944 Innsbruckin seurakunnan palvelukseen. Hän oli tuolloin 34-vuotias. Hermannin onnistui voittaa seurakuntalaisten luottamus ja kiintymys puolelleen. Hän sai hoitaakseen jumalanpalvelukset ja sielunhoidon seurakunta-alueella, johon kuului Kufstein, Kitzbühel sekä koko Itä-Tiroli. (Hänen asuinpaikkakunnallaan Vorderthierseessä ei ollut edes bussiyhteyttä!)

Hermannin tekemä työ ei kuitenkaan ollut pitkällä aikavälillä oikeudellisesti turvattu. Ehkä tästä syystä silloinen Innsbruckin superintendentti (vrt. aluepiispa), Wilhelm Mensing-Braun, päätti vihkiä Dora Herrmannin Itävallan ensimmäiseksi naispastoriksi. Tämä tapahtui 2. joulukuuta 1945 Kufsteinissa. Kirkon johto ei kuitenkaan tunnustanut vihkimystä, eikä Dora Herrmannia virallisesti nimitetty pastorin virkaan. Vuonna 1946 kumottiin myös poikkeusasetus,

joka sodan aikana salli naisten saarnatoimen, ja vuoden 1947 alussa Dora Herrmannia kiellettiin virallisesti jatkamasta papillista toimintaansa. Hermann kuitenkin jäi Tiroliin. Hän opetti seuraavina vuosina useissa Baijerin kouluissa ja meni naimisiin paikallisen kauppias Sebastian Winklerin kanssa.

Kun Itävallan luterilainen kirkko vuonna 1965 hyväksyi naisten pappisvihkimyksen tuli seuraavaksi esteeksi Dora Winkler-Hermannin pappiskutsumuksen tielle hänen avioliittonsa. Naisten ordinaation ehtona oli nimittäin selibaatti (huom! vain naisilla). Winkler-Hermannin ordinaatio kuitenkin tunnustettiin takautuvasti vuonna 1966, ja niin hän pystyi sijaistamaan miespuolisia kollegoitaan eri tirolilaisissa seurakunnissa. Vaikka hän ei elinaikanaan koskaan saanutkaan virallista papinvirkaa, hoiti hän jumalanpalveluksia ja saarnasi elämänsä loppuun asti. Vähän ennen kuolemaansa hän sai myös olla todistamassa Itävallan protestanttisten kirkkojen viimeistä askelta kohti naisten tasa-arvoa papinvirassa, kun vuoden 1982 synodaalikokouksessa päätettiin vihkiä myös avioliitossa olevia naisia virkaan, eikä enää irtisanoa papiksi vihittyjä naimattomia naisia avioliiton solmimisen jälkeen. Dora Winkler-Hermann kuoli 12. syyskuuta 1983 Tirolissa.

Dora Winkler-Hermann ja muut naisteologit, joita oli tuolloin vähän, joutuivat työskentelemään yhteiskunnallisessa ilmapiirissä, joka oli valmis ainoastaan hätätilanteessa hyväksymään täysin koulutetut naiset pastoreiksi. Silti Dora Herrmann piti kiinni siitä uskosta, että tällaisten barrikadien purkamiseen tarvitaan nimenomaan konkreettista käytännön kokemusta naisista saarnatuolin takana, sekä naisteologien omien kokemusten kuulemista. Dora Hermann, Kurier-lehden haastattelussa vuodelta 1948, sanoo että ”naisten sulkeminen papinviran ulkopuolelle on – lievästi sanottuna – pelokasta kapeakatseisuutta ja ahdasmielisyyttä.”

Siis kiitos Dora, että olet omalla esimerkilläsi ja rohkeudellasi avannut meille naisille tietä papinvirkaan. Silti kentällä tasa-arvon toteutumiseksi on vielä tehtävää. Itävallan luterilaisessa kirkossa ei ole vielä koskaan ollut naispuolista piispaa ja vain kerran superintendentin tehtävään on tullut valituksi nainen: Gertraud Knoll, joka toimi tehtävässä vuosina 1994-1998 Burgenlandissa.

Voisiko pian muutoksen tuulet puhaltaa siinä, että naisetkin pääsisivät kirkossa ylimpiin johtoasemiin, jää nähtäväksi 23.5.2025 pidettävissä Itävallan luterilaisen kirkon piispanvaaleissa.

Ella-Maria Boba

Lähde: Käännetty saksasta suomeksi materiaalista, joka löytyy sivustolla www.dankedora.at.

Kuvat: www.dankedora.at

Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu

TULEVIA JUMALANPALVELUKSIA

Laskiaissunnuntain perhemessu + kirkkolounas (hernekeittoa ja laskiaispullaa)
Sunnuntaina 2.3. klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

Perhemessu Grazissa + kirkkokahvit nyyttärihengessä
Sunnuntaina 6.4.2024 klo 14, paikka: Evangelische Christuskirche, Burenstraße 9, 8020 Graz
(huom! Sisäänkäynti kirkkoon Eckertstraßen ja Johanna-Kollegger-Straßen kulmasta)

Palmusunnuntain ehtoollisjumalanpalvelus + kirkkokahvit
Sunnuntaina 13.4. klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Kirkkokahveilla kuulemme loppuvuoden joululahjakeräyksen toteutumisesta Romanian lasten hyväksi.

Pääsiäismaanantain ekumeeninen taizé-sanajumalanpalvelus
Maanantaina 21.4.2025 klo 18, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Pääkielenä saksa.

Konserttijumalanpalvelus/ Kaikuos-kuoron konsertti
Sunnuntaina 4.5.2025 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

Pohjoismainen helluntain iltajumalanpalvelus
Maanantaina 9.6.2025 klo 18, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Kielinä: suomi, ruotsi, norja, tanska; saarna saksaksi. Tilaisuuden jälkeen tarjoilu sisäpihalla.

SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA GENTZGASSELLA

Ovet auki tiistaisin - huomaa vaihtelevat kellonajat!

4.3. Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus klo 18.30-19.15

11.3. Ekumeeninen taizé-rukoushetki klo 18-18.30

18.3. Päiväkahvit klo 14-15.30

25.3. Raamattupiiri klo 10.30-12

1.4. Yhteislaulu-ilta klo 18-19

8.4. Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus klo 18.30-19.15

22.4. Raamattupiiri klo 10.30-12

29.4. Vapputeemaiset päiväkahvit klo 14-15.30

6.5. Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus klo 18.30-19.15

13.5. Ekumeeninen taizé-rukoushetki klo 18-18.30

20.5. Päiväkahvit klo 14-15.30

27.5. Raamattupiiri klo 10.30-12

3.6. Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus klo 18.30-19.15

10.6. Ekumeeninen taizé-rukoushetki klo 18-18.30

17.6. Päiväkahvit klo 14-15.30

24.6. Raamattupiiri klo 10.30-12

Perhekerho
Avoin perhekerho kokoontuu torstaisin klo 9.30-11.30 Gentzgassella Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran leikkihuoneessa. Ohjelmassa vapaata leikkiä, yhdessä ruokailua/kahvittelua ja laululeikkejä. Mukaan voi tulla pitkin vuotta ilman ilmoittautumista. Tulevat perhekerhokerrat ovat: 6.3., 13.3., 27.3., 3.4., 10.4., 24.4., 8.5., 15.5., 5.6. ja 12.6.

Yhteiskristillinen raamattupiiri
Raamattupiiri kokoontuu seurakunnan omissa tiloissa Gentzgassella kerran kuussa tiistaisin klo 10.30-12. Ryhmä on avoin kaikille kiinnostuneille, mukaan voi tulla koska vain, eikä aikaisempaa kokemusta raamattupiiritoiminnasta tarvita. Kokeilemme erilaisia tapoja lähestyä Raamatun tekstejä. Aloitamme kahvihetkellä ja lopussa rukoilemme pyydettyjen aiheiden puolesta. Kevään kokoontumiset: 25.3., 22.4., 27.5. ja 24.6.

Uutta! Hiljaisuuden jooga
Hiljaisuuden joogassa yhdistyvät lempeät kehoa hoitavat liikkeet, hiljentyminen ja rukous. Tarjoamme seurakunnalla Hiljaisuuden joogaa sen kahdessa eri muodossa:
• Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus (40 min) klo 18.30 seuraavina tiistaina: 11.3., 8.4., 6.5. ja 3.6.
• Hiljaisuuden joogan perusharjoitus (90 min) kerran kuussa lauantaisin klo 10.15 seuraavina päivinä: 15.3., 12.4., 10.5. ja 14.6.

Lauantain joogaan pyydetään ilmoittautumista, sillä paikkoja on tilan takia rajoitetusti. Perusharjoitukseen mukaan tulee ottaa oma matto, joustavat vaatteet sekä kevyt viltti/peite. Seurakunnalla on pari ylimääräistä joogamattoa lainaksi. Lauantain harjoituksessa on myös osallistumismaksu 10€/kerta, seurakunnan jäsenet, opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät 5€/kerta. Molempia joogia ohjaamassa Ella Boba. Paikkana Ruotsalainen kirkko.

Muskari
Muskari tiistai-iltapäivisin klo 16.30-17.30 paikassa Gentzgasse 10, Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran tilat (ovikoodi lukee ikkunassa). Kertamaksu 10€/perhe. Osallistuminen ei vaadi ennakkoilmoittautumista ja mukaan voi liittyä pitkin vuotta. Muskarin kohderyhmänä ovat alle kouluikäiset lapset. Lisätietoja muskariopelta Pirreltä osoitteesta: pirrethepianist@protonmail.com

MUUTA

Lange Nacht der Kirchen – Kirkkojen yö Wienissä
Perjantaina 23.5. ohjelmaa ruotsalaisessa ja suomalaisessa seurakunnassa Gentzgassella klo 18-22. Tarkempi ohjelma nähtävillä toukokuun alussa osoitteessa www.langenachtderkirchen.at/ programm.

Skandinaavinen kirpputori ja kahvila
Sunnuntaina 25.5. klo 13-16 Gentzgassen sisäpihalla. Tule tutustumaan suomalaisten ja ruotsalaisten yksityisten myyjien pöytien tarjontaan. Myynnissä sekalaista tavaraa, mutta myös paljon pohjoismaisia tuotteita ja lastenvaatteita. (Huom! säävaraus)

MUIDEN SUOMIYHTEISÖJEN TAPAHTUMIA

Suomalainen kirjallisuuspiiri
Kirjallisuuspiiri kokoontuu kerran kuukaudessa keskiviikkoisin seurakunnan tiloissa keskustelemaan kotimaisesta kirjallisuudesta. Halukkaat voivat esitellä lukemiaan kirjoja – esittelykerta sovitaan etukäteen. Kevätkauden tapaamiset 12.3., 9.4. ja 14.5. klo 18.30, paikassa: Gentzgasse 10, 1180 Wien. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: anjaleena.holtari@gmail.com

Wienin Itävalta-Suomi-yhdistyksen ÖFG:n vuosikokous
Maanantaina 10.3. klo 19, paikka: Ravintola Shang Li, Johnstraße 55, 1150 Wien

Suomalaisen opiskelijayhdistyksen WIESO:n kantapöytä
Perjantaina 11.4. ja 13.6. 2025 klo 18 alkaen, paikka: Café Ihana, Kleine Pfarrgasse 3/1, 1020 Wien

ÖFG:n ja WIESO:n vappujuhla
Keskiviikkona 30.4. klo 18.30 alkaen, paikka: Ravintola Stöckl im Park, Prinz-Eugen Strasse 25, 1020 Wien. Ilmoittautuminen vaaditaan.

Kaikuos-kuoro esittäytyy

Kiimingin seurakunnan kamarikuoro Kaikuos on nuorekas, taitava työikäisten oululaisten musiikinharrastajien kuoro. Kuorossamme laulaa tällä hetkellä n. 30 kuorolaista. Meitä johtaa Kiimingin seurakunnan johtava kanttori, musiikin maisteri Jarkko Metsänheimo.

Kuoro on toiminut projektiluontoisesti vuodesta 2016 ja järjestäytyneesti vuodesta 2018 lähtien. Harjoittelemme perustoimintakaudella kerran viikossa torstaisin n. 1,5 h ajan. Lisäksi suurempien teosten harjoitusjaksoilla kokoonnumme väliin pidempään harjoituspäivään tai leiriviikonloppuun, joissa pääsemme sukeltamaan syvemmälle esitettäviin teoksiin.

Olemme vuosien saatossa esittäneet lukuisia barokki- ja kirkkomusiikin teoksia, Bachista Buxtehuden, Faure'n, Schützin ja Mozartin kautta Vivaldiin. Lisäksi ohjelmistossamme on paljon suomalaista kuoromusiikkia vuodenaikoihin ja kirkkovuoden kulkuun.

Kuoron toiminnan tukena meillä toimii Kaikuoskuoron tukiyhdistys. Yhdistys vastaa oheistoiminnan järjestämisestä kuoron musiikillisen päätoiminnan rinnalla järjestäen mm. kuoromatkoja. Olemme tehneet vuosien saatossa kaksi suurempaa kuoromatkaa. Keväällä 2018 olimme Virossa, Tartossa ja vuoden 2022 alkukesällä Etelä-Saksassa ja Itävallassa. Tänä keväänä vapun aikaan olemme tulossa Wieniin ja Bratislavaan.

Odotamme innolla ja pienellä positiivisella jännityksellä pääsyä Itävallan suomalaisen seurakunnan vieraaksi sunnuntaina 4.5.2025. Olemme mukana toteuttamassa jumalanpalvelusta klo 15 ja pidämme vielä sen jälkeen konsertin kirkossa. Konsertissa esitämme suomalaista ja pohjoismaista kesäistä kuoromusiikkia, sekä lauluja keskieurooppalaisilta säveltäjiltä.

Siis tapaamisiin toukokuun alussa!

Markus Alakärppä

Ajankohtaista seurakunnassa

Tervetuloa tutustumaan seurakunnan kirjaston tarjontaan

Uuden vapaaehtoisemme Iinan ansiosta seurakunnan kirjastoa on päivitetty ja kirjavalikoima löytyy kotisivuiltamme. Samalla olemme miettineet uudestaan kirjaston ”käyttöohjeita”.

- Kyseessä on itsepalvelukirjasto. Kirjat on lajiteltu aakkosjärjestykseen. Kirjahyllyt ovat eteisessä sekä seurakuntasalin puolella. Lastenkirjat ovat erikseen värikkäissä laatikoissa. Salin ikkunanpuoleiselta seinältä löytyy lisäksi hengellistä ja uskontoihin liittyvää kirjallisuutta sekä nuorten kirjoja.
- Lainattavan kirjan tiedot (nimi, kirjailija) merkitään lainausvihkoon. Tämän lisäksi siihen on kirjattava lainaajan nimi, yhteystiedot, lainauspäivämäärä, ja palauttaessa palautuspäivämäärä.
- Kirjojen laina-aika on 2 kk. Tämän jälkeen seurakunta on yhteydessä lainaajaan. Palauta kirjat siihen varattuun koriin.
- Aukioloajat: kirjasto on auki aina kun seurakunnalla on toimintaa: jumalanpalvelusten, viikko-ohjelman tai eri ryhmien tapaamisten yhteydessä. Kirjastovastaava ilmoittaa facebookin kautta myös ylimääräisistä päivystysvuoroista.
- Kirjastosta löytyy myös laatikko, jossa on poistokirjoja. Näitä kirjoja voi vapaasti ottaa ilman merkintää lainausvihkoon.
- Lahjoitukset: Otamme vastaan vain suomenkielistä kertomakirjallisuutta, sekä lasten- ja nuortenkirjoja. Kirjojen tulee olla hyväkuntoisia, sellaisia joihin haluaa tarttua (ei repeämiä, homeläikkiä tai tunkkaista hajua). Tuo vain sellaisia kirjoja, joiden ajattelet kiinnostavan myös muita. Ajankohtaisuus on valttia! Jos lahjoitettavia kirjoja on suurempi erä, ole aina yhteydessä ensin seurakuntaan. Yksittäiset kirjat voi jättää pöydälle merkinnällä ”lahjoitus”.

Oletko hyvä yhteenlaskussa? Onko sinulla kokemusta tilintarkastuksesta?

Etsimme seurakunnallemme uutta tilintarkastajaa uskollisen tilintarkastajamme Soile Schäferin toivoessa työlleen jatkajaa. Tilintarkastajan tehtäviin kuuluu seurakunnan tilitapahtumien, joita on noin 200 vuodessa, tarkastus alkuvuodesta. Kansion läpikäymiseen menee aikaa yhdestä kahteen iltaan kokemuksesta riippuen. Kaksi tilintarkastajaa ja yksi varatilintarkastaja valitaan vuosikokouksemme yhteydessä 23.3.2025. Ilmoitathan kiinnostuksestasi siihen mennessä.

Varaa pöytä kirpputorilta

Suomalainen ja ruotsalaisen seurakunta järjestävät yhteisvoimin kirpputorin sunnuntaina 25. toukokuuta klo 13-16 Gentzgassen sisäpihalla. Jos myyntipaikan saaminen kiinnostaa, ota yhteys pastoriin 11.5. mennessä. Pöytäpaikkoja on tarjolla rajoitetusti yhteensä 6, pöytämaksu on 10 €. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: finn.gemeinde@evang.at.

Kuljetusapua huonojalkaisille

Jos et pysty enää liikkumaan itsenäisesti julkisilla liikennevälineillä, mutta haluaisit osallistua seurakuntamme tapahtumiin, yritämme mielellämme järjestää kyydin kirkolle ja takaisin kotiin. Ota yhteys varakuraattoriimme Marja-Leenaan: 0650-7240250 tai pastoriin.

Uusia kasvoja seurakunnassa: kirjastovastaava Iina Fagerlund

Kuva: Ella-Maria Boba

KUKA OLET?

Olen Iina, 32 vuotta, kotoisin Raumalta. Wienissä olen asunut puolitoista vuotta. Tulin tänne saksalaisen puolisoni töiden takia. Ennen Wieniin muuttoa asuimme kuusi vuotta Hannoverissa. Ammatiltani olen kääntäjä (englanti/saksa-suomi). Teen dubbauksia ja tekstityksiä – voin sanoa olevani unelma-ammatissani! Tykkään myös kutoa, ommella ja lukea.

MITEN PÄÄDYIT KIRJASTOVASTAAVAN TEHTÄVÄÄN?

Lukeminen on tullut uudelleen mukaan harrastuksiini. Sen vuoksi etsin tietoa kirjallisuuspiiristä tai vastaavasta kirjaharrastusryhmästä Wienissä. Satuin löytämään siinä yhteydessä suomalaisen seurakunnan kotisivut, josta ilmeni, että siellä on kirjasto. Huomasin myös, että tarjolla oli erilaisia vapaaehtoistehtäviä, kuten juuri tämä kirjastovastaavan homma. Se alkoi kiinnostamaan minua, koska teen töitä kotoa käsin ja ajattelin, että jokin uusi tehtävä tai harrastus toisi minut välillä pois kodistani. Ajattelin myös, että saan näin lisättyä omaa lukemistani. Niinpä otin yhteyttä seurakunnan pappiin ja sovimme tarkemmin, mitä tehtävä voisi pitää sisällään.

MINKÄKAINEN OLI ENSIVAIKUTELMASI SEURAKUNNAN KIRJASTOSTA?

Olin yllättynyt ja ilahtunut, että kirjoja oli näinkin paljon (yli 600), sekä myös siitä, että hyllyssä näyttää olevan myös monta uutta ja ajankohtaista kirjaa.

MITEN HALUAISIT KEHITTÄÄ KIRJASTON TOIMINTAA / LISÄTÄ SEN KÄYTTÖÄ?

Minun pitää aluksi itse tutustua kirjaston tarjontaan. Sovimme, että aluksi leimaan kirjat seurakunnan leimasimella ja karsin kirjoja, että hyllyyn saadaan enemmän tilaa.

Tulen myös päivystämään kirjastolla itselleni sopivina päivinä, vähän eri kellonaikoina, niin että entistä useammat ihmiset pääsevät lainaamaan suomenkielistä luettavaa. Tiedotan päivystysajoista facebookissa Itävallan suomalaisen seurakunnan ja Wienin suomalaiset- ryhmissä.

Ajattelin, että voisin tehdä kirjavalikoimasta myös nostoja tiettyjen aiheiden ympärille tai kannustaa lukuhaasteisiin.

MITÄ OLET LUKENUT VIIMEKSI?

Viime vuosina olen lukenut paljon dekkareita. Nyt esimerkiksi näitä Satu Rämön Hildur-sarjan kirjoja.

MITÄ HYLLYSTÄ LÖYTYVÄÄ KIRJAA VOISIT SUOSITELLA NÄIN SPONTAANISTI?

No suomalaisista esimerkiksi Miika Nousiaisen ”Juurihoitoa”, joka on mukavaa ja hauskaa luettavaa. Tai Paula Hawkinsin ”Nainen junassa” – se on koukuttava jännäri!

Haastattelijana: Ella-Maria Boba

Taide ja uskonto tunteiden liikuttajina

Jokainen tuntee virsikirjasta virren, joka erityisesti koskettaa, mutta ehkä myös virren, josta ei pidä. Juuri musiikki pystyy laukaisemaan meissä tällaisia voimakkaita tunteita, kuten ihastusta tai inhoa.

Kristillinen jumalanpalvelus koskettaa ihmisen kaikkia viittä aistia. Tämä näkyy varsinkin katolisessa ja ortodoksisessa perinteessä: kauniit vaatteet, mahtipontiset rituaalit, suitsukkeet ja urkumusiikin kaiku. Siellä, missä Jumalaa ylistetään, kun ihminen astuu ulos arkiympäristöstään, muuttuvat myös käyttäytymisnormit. Kirkossa käyttäydymme toisin kuin esimerkiksi liikennevälineissä, kirkon ilmapiiri on aivan toisenlainen. Siellä vaikuttaa tunteiden henki, voisi ehkä sanoa myös Pyhä Henki, johon kauniissa rituaaleissa vertauskuvallisesti viitataan.

Taide vaikuttaa ihmisen tunteisiin. Jokainen, joka on lukenut romaanin, joka on erityisesti koskettanut, ja jokainen, kenessä konsertin musiikki on saanut aikaan syvän tunnekokemuksen, tietää mitä tarkoitan. Kirkon historiassa, siitä kuinka taide vaikuttaa tunteisiin, ei kuitenkaan aina olla oltu yksimielisiä. Oli heitä, kuten Martin Luther, jotka pitivät musiikkia kirkossa oikeutettuna, kuin myös niitä, kuten reformoidun kirkon perustaja Jean Calvin, joiden mielestä mikään taide, musiikki mukaanlukien, ei kuulu kirkkoon. Calvin perusteli tätä sillä, että musiikki ja taide ylipäänsä, vetävät huomion pois olennaisesta eli Jumalasta.

Tästä väitteestä seuraa mielenkiintoinen kysymys: Jos tunnekokemusta ei synny, miten voimme tietää, että jokin jumalallinen koskettaa meitä? Eikö Jeesuskin kohdannut ihmisiä juuri koskettaen heidän sisimpiä tunteitaan? Myös Jeesuksen itsensä osoittama myötätunto, empatia ja rakkaudenteot ihmisiä kohtaan olivat lähtöisin kyvystä tuntea. Kirkon rituaaleissa, joihin myös musiikki osana kuuluu, vaikuttaa edelleen tuo Jeesuksen voima, joka koskettaa tunteitamme.

Musiikin puolustajista ja vastustajista löytyy esimerkkejä myös lähempää kirkkohistoriasta. Karl Barth, 20. vuosisadan merkittävin reformoidun kirkon teologi, oli syvästi pettynyt ensimmäisen maailmansodan jälkeisen ajan saksalaiseen kulttuuriin. Hänessä heräsi syvä epäluulo yleisesti kulttuuria ja myös musiikkia kohtaan, kun hän näki kuinka papitkin, jotka sunnuntaisin kauniisti lauloivat ja soittivat yhdessä kirkkokansan kanssa, saattoivat toisena hetkenä kannustaa sotaan ja osallistua itsekin rintamalla „vihollisen“ teurastamiseen. Jos Barth oli sitä mieltä, että musiikki ja taide eivät avaa tietä Jumalan luokse, niin täysin päinvastoin ajatteli hänen aikalaisensa, luterilainen teologi Paul Tillich, joka oli sitä mieltä, että myös taiteessa ihminen voi kohdata Jumalan.

Tällaisia vastakkainasetteluja löytyy myös Suomesta. Vaikka Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla yleisesti voidaan sanoa olevan myönteinen suhtautuminen musiikkiin ja taiteeseen, niin edelleen on myös uskonnollisia ryhmiä, jopa kirkon sisällä, joiden asenteet ovat jyrkempiä. Jokainen saa nähdä asian tavallaan, mutta musiikin voimaa ei kai kukaan voi kuitenkaan asettaa kyseenalaiseksi.

Meille luterilaisille ympäri maailmaa musiikki kuuluu jokatapauksessa jumalanpalvelukseen niin kuin aamen rukoukseen. Ei turhaan sanota, että Johann Sebastian Bach - kaikkien aikojen suurin säveltäjä – oli ”viides evankelista”. Hänen intensiiviset kirkkomusiikkiteoksensa ovat tehneet vaikutuksen jo niin moniin sukupolviin.

Itävallan evankelisten kirkkojen – luterilaisen ja reformoidun – tämän vuoden teemana on kirkkomusiikki. Teemavuoden tarkoitus on saada ihmiset tiedostamaan, miten tiiviisti uskonelämä on sidoksissa tunne-elämään. Sillä, jos minussa ei herää tunnekokemusta, että minun on autettava kadulla makaavaa, verta vuotavaa lähimmäistäni, silloin kaikki usko ja kaikki saarnaaminen on hyödytöntä. Kaunis musiikki, joka koskettaa, on ilmaus siitä, että me kaikki olemme ihmisinä yhteydessä toisiimme tunteiden kautta: tässä musiikki ja evankeliumi kohtaavat.

Simon Konttas

MUISTOKIRJOITUS

Anja Schützeneder 1942-2025

Tämän vuoden helmikuun neljäntenä päivänä joukko Anja Schützenederin sukulaisia ja ystäviä saattoivat hänen tuhkansa Stammersdorfin puistohautausmaalle. Anja haudattiin miehensä Horstin viereen kauniin puun alle. Aurinko paistoi ja me saattoväki etsimme lohtua *Saarnaajan* kirjan sanoista: „Aika on syntyä ja aika kuolla, aika on istuttaa ja aika repiä maasta."

Anjaa kävivät hänen poikansa Karin ja tämän vaimon Andrean lisäksi viimeisinä päivinä monet ystävät tervehtimässä, ja vaikka hän oli jo hyvin väsynyt, hän jaksoi vaihtaa muutaman sanan. Hän kiitti vieraita ja Karia kaikesta tuesta viimeisten vuosiensa aikana.

Uurnanlaskun jälkeen kokoonnuimme Anjan lempiheurigeniin Groß Jedlersdorfiin. Kari totesi, että niinä tunteina olivat mukana Anjan koko elämän edustajat: mukana olivat Anjan käly Lore perheineen, samoin kuin ystäviä ja naapureita monelta vuosikymmeneltä. Myös Anjan pitkäaikainen työnantaja Enso oli edustettuna. Ajatuksissamme olivat myös ne ystävät ja sukulaiset, jotka eivät päässeet paikalle, kuten Anjan sisar Marjatta Suomessa perheineen.

Muistelimme Anjan elämän kulkua Pietarsaaresta Turun kautta Tukholmaan, ja sieltä Wieniin. Huomasimme keskustellessamme, ettei yksin Anja, vaan myös kaksi hänen pitkäaikaista ystäväänsä löysivät miehensä kuusikymmentäluvulla Tukholmasta. Horstin ja Anjan poika Kari (Pepi) syntyi siellä.

Vaikka uusi elämä Wienissä oli alussa hankalaa, näinä vuosina Anja löysi monet elinikäiset ystävänsä. Anja rakasti oopperaa. Emme päässeet yksimielisyyteen siitä, kuinka usein hän näki La Traviatan ja La Bohémin. Kymmeniä kertoja, siitä kaikki olivat varmoja! Hän rakasti matkustamista miehensä ja ystäväperheen kanssa. Hän osallistui myös suomalaisen yhteisön tilaisuuksiin. Yhdessäolo ystävien kanssa ja heurigenillat olivat hänelle tärkeitä. Kesällä hän oli vielä mukana „Enson porukan" heurigenissa. Se taisi olla yksi hänen viimeisiä retkiään kodin ulkopuolelle.

Eräs pitkäaikainen ystävä kirjoitti Anjaa muistellen: „Anja oli minulle erittäin rakas ystävätär. Anja oli aivan omaa luokkaansa harvinaisen rohkeana ihmisenä. Hän oli suomalainen rehti nainen parhaalla mahdollisella tavalla. Kunnioitan häntä suuresti ja muistelen suurella rakkaudella yhdessä viettämiämme hetkiä."

Anjan kuolinilmoituksessa lukee: "Rakkaus on kuin sateenkaari: se ei aina näy, mutta sen voi aina tuntea."

Hyvästellessämme toisiamme Anjan muistotilaisuudessa monet ystävät kyselivät: „Kuinka nyt pärjään, kun en enää voi soittaa Anjalle?" Lohdutuksena ainakin minun korvissani soi Anjan unohtamaton nauru ja hänen kaunis äänensä.

Johanna Uljas-Lutz

Kuva: Anjan kotialbumi

DONAUTAUFE

14.06.2025 | 11:00 Uhr

Unter dem Motto

Das Leben feiern!

erleben wir Taufe einmal ganz anders.

Open-Air-Tauffest

für Kinder & Erwachsene

Wo? Bundesbad Alte Donau

Anmeldung zur Taufe und Infos:
www.evang-wien.at/donautaufe
Infoline: +43 699 / 188 77 040

Terveisiä Suomi-koululta

Wienin Suomi-koulussa on tänä lukuvuonna 50 lasta, joista 40 kokoontuu joka perjantai unkarilaisen koulun tiloissa Mariahilfer Straßella ja 10 nuorisoryhmässä pari kertaa kuussa lauantaisin suomalaisen seurakunnan tiloissa. Lukuvuosi on nyt puolessavälissä ja kaikkea hauskaa on ehditty jo puuhastelemaan.

Joulumyyjäiset oli meidän syksymme yksi kohokohdista, jolloin esiinnyimme ja näimme joulupukin. Tuttujen joululaulujen lisäksi esitimme ”Suomipuu” laulun, koska tänä vuonna ryhmiemme nimet ovat suomalaisia puita. Nuorisoryhmä piti ongintaa ja oli muutenkin hienosti apuna myyjäisissä.

Joulumyyjäisten jälkeinen itsenäisyyspäivä, eli 6. joulukuuta sattui olemaan perjantai eli meidän koulupäivä. Vietimmekin koulussa hienot Linnan juhlat! Juhla alkoi kättelyllä, jossa Suomi-koulun puheenjohtaja Meri Hakaoja ja ÖFG:n presidentti Ferdinand Auersperg vastaanottivat lapset ja pitivät hienon puheen. Sen jälkeen katsoimme suurlähettiläs Nina Vaskunlahden tervehdyksen lapsille ja nostimme maljan Suomelle. Ruuaksi oli tarjolla suomalaisia herkkuja: kuten karjalanpiirakkaa, lihapullia ja korvapuusteja. Virallisen ohjelman jälkeen lapset saivat valita mitä halusivat tehdä, opettajat olivat valmistelleet heille kaikenlaista puuhaa: oli pelinurkkaus, jossa oli Suomi-aiheisia pelejä ja kirjoja, puuhanurkkaus värityskuvien ja Suomen kartta-tehtävien kera sekä salissa itsenäisyyspäivän disko. Loppuillan tanssilattia kävi kuumana ja meillä oli oikein hauskaa.

Uusi vuosi on lähtenyt Suomi-koulussa käyntiin oikein mukavasti! Pihlajat (3-4-vuotiaat) ja Koivut (4-5-vuotiaat) ovat tutustuneet yhdessä erityisesti väreihin, Männyt (6-7-vuotiaat) ovat mm. askarrelleet hienot raketit ja puhuneet avaruudesta ja Kuuset (8-10-vuotiaat) ovat tutustuneet kuukausiin ja Suomen historiaan. Katajat (eli nuorisoryhmä) aloittivat kevätlukukauden trampoliinihallissa palkinnoksi ja kiitokseksi hyvin onnistuneista myyjäisistä. Ystävänpäivänä olimme koko koulu yhdessä luistelemassa Eislaufvereinilla ja keväällä onkin tulossa monenlaista puuhaa kuten vappuriehaa, lastenkonserttia ja Muumi-päivää. Sekä tietenkin kesällä meidän ensimmäinen yhteinen kesäleirimme.

Nähdään seuraavan kerran Huhtihulinoissa lauantaina 12.04.2025. Tulethan paikalle piipahtamaan meidän kahvilassa ja ostamaan pääsiäisjuttuja tai arpoja.

Nuorisoryhmä on tehnyt oman suomalaisen kokkikirjan, joka on ostettavissa seuraavan kerran Huhtihulinoissa. Tämä on loistava kirja sinun keittiöösi, jos kaipaat lisää suomalaisia reseptejä tai voit hankkia kirjan vaikka lahjaksi.

Viivi Huusko

Kuvat: T. Korhonen

HUHTIHULINAT

La, 12.04. klo 13-16

Pauluskirkolla (Sebastianplatz 4, 3. Bez.)

Pääsiäismunia | Suklaata ja karkkia | Muumituotteita | Mämmiä

Kahvila | Voileipiä | Riisipiirakoita | Tuoretta pullaa | Ongintaa & Arpajaiset

WIENIN SUOMI KOULU

KESÄLEIRI

"Vuosi Suomessa"

25.–28.8.2025

Stockeraun partiokololla

Oletko koskaan miettinyt miltä tuntuisi juhlia joulua keskellä kesää?

Tai viettää saman viikon aikana myös vappua ja juhannusta?

Entä oletko koskaan päässyt käymään Ruotsin risteilyllä tai lavatansseissa?

Tämä kaikki on tänä kesänä mahdollista Suomi-koulun kesäleirillä "Vuosi Suomessa"!

Tule rohkeasti mukaan Wienin Suomi-koulun kesäleirille - ota yhteyttä: wienin.suomikoulu@gmail.com

Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan vuosikokous

Aika: sunnuntai 23.3.2025 klo 14
Paikka: Gentzgasse 10, 1180 Wien, ovikoodi: 7598

Arvoisa seurakuntamme äänioikeutettu jäsen,

lämpimästi tervetuloa Itävallan suomalaisen seurakunnan sääntömääräiseen vuosikokoukseen. Vuosikokous on kaikkien äänioikeutettujen eli yli 14-vuotiaiden seurakunnan jäsenten kokous. Kokouksessa käsitellään asiat seuraavan työjärjestysehdotuksen mukaan.

1. Puheenjohtaja avaa kokouksen, toteaa sen päätösvaltaisuuden sekä selvittää läsnäolevien henkilöiden puhe- ja äänioikeudet
2. Alkurukous
3. Valitaan kokoukselle sihteeri
4. Työjärjestyksen hyväksyminen
5. Edellisen vuosikokouksen pöytäkirjan hyväksyminen
6. Pastorin vuosikertomus
7. Vuoden 2024 tilien hyväksyminen ja rahastonhoitajan vapauttaminen tilivastuusta
8. Kahden tilintarkastajan ja yhden varatilintarkastajan valinta
9. Toimintasuunnitelman hyväksyminen vuodelle 2025
10. Taloussuunnitelman hyväksyminen vuodelle 2025
11. Muut esille tulevat asiat

Vuosikokouksessa seurakunnan toiminta, kirkkoraadin tekemä työ, päätöksenteko ja taloustilanne tulevat jäsenilleen paremmin tutuksi. Kokouksessa on myös mahdollista esittää toiveita ja antaa palautetta. Kannattaa siis osallistua! Kokouksen arvioitu kesto on n. 1,5 tuntia ja sen yhteydessä on maukas kahvitarjoilu.

Kokouksen suunnittelua helpottaa, jos ilmoitat osallistumisestasi 21.3. mennessä osoitteeseen finn.gemeinde@evang.at.

Lämpimästi tervetuloa kuulemaan menneestä vuodesta sekä miettimään yhdessä tulevaa!

ITÄVALLAN SUOMALAINEN EVANKELIS-LUTERILAINEN SEURAKUNTA
FINNISCHE EVANGELISCHE GEMEINDE A.B. IN ÖSTERREICH

Gentzgasse 10/Altes Haus • 1180 Wien • E-Mail: finn.gemeinde@evang.at • www.finngemeinde.at